УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНІЙ СОЮЗ
75 років
Служби Народові

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City, N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVI. Ч. 74. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, СЕРЕДА, 23-го КВІТНЯ 1969 ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, WEDNESDAY, APRIL 23, 1969 No. 74. VOL. LXXVI

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Вівторок, 22 квітня, 1969

В АМЕРИЦІ

КОЛИШНІЙ ВІЦЕ - ПРЕЗИДЕНТ ГОМФРІ, який минулого року старався здобути пост президента ЗСА під час президентських виборів, заявив у телевізійному інтерв'ю, що дотеперішня закордонна політика президента Ніксона була „розсудлива, поміркована і відповідальна", але він турбується тим, що Ніксон „не має ініціятиви" у внутрішній політиці. Гомфрі закликає республіканський Уряд старатися зменшити витрати на військові цілі, та цим способом знайти фонди на домашні потреби. Колишній віцепрезидент гадає, що Ніксон замало зменшив оборонний бюджет і забагато зменшив ті суми, що були призначені на внутрішні суми.

СЕКРЕТАР ЗДОРОВ'Я, ОСВІТИ й добродійности Роберт Г. Фінч, промовляючи в Каліфорнійському Південному університеті в Лос Анджелесі, висловив побоювання, чи 91-ий Конґрес схвалить деякі законопроєкти президента Ніксона, які відносяться до внутрішніх справ. Фінч належить до найближчих дорадників Президента. Він казав, що брак грошей не дозволяє здійснити деяких програм. „Потребуємо більше долярів, але одночасно знаємо, що треба зменшити федеральні витрати, щоб „охолодити" економіку та зменшити темп економічного збільшення". В справі Корпусу Праці Фінч казав, що ця організація потребує реорганізації, але можна сумніватися, чи Конґрес на запропоновані зміни погодиться.

НОВИЙ ГОЛОВА РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО Крайового Комітету конґресмен Роджерс Мортон передбачає, що при найближчих конґресових виборах в 1970-му році республіканці здобудуть більшість в Сенаті. Тепер вони мають в Сенаті 42 сенаторів, а демократи — 58. Та він не гадає, щоб його партія могла здобути контролю над Палатою Репрезентантів, де є 191 республіканський конґресмен і 244 демократичні. Мортон не казав в телевізійній промові, на чому він основує своє оптимістичне передбачення. Мортон гостро виступав проти тих членів Конґресу, які поборюють урядовий плян розбудувати протиракетну оборону ЗСА так звану „Сейфґард". Мортон підтримує Ніксона в цій справі.

У СВІТІ

У ПРАЗІ ЧЕСЬКЕ ВІЙСЬКО СТОРОЖИТЬ днем і ніччю на площі св. Вячеслава, щоб не допустити до будь-якої нової демонстрації. В Карловому університеті у Празі студенти два дні нараджувалися, чи і як реаґувати на відсунення Александра Дубчека від влади та призначення на його місце адвоката д-ра Густава Гусака, який — хоч сам пересидів був 6 років у в'язниці за володіння сталіністів — відомий, як правовірний комуніст і прихильник „твердих" способів, що запевнили б диктатуру партійного апарату.

У В'ЯЗНИЦІ ШПАНДАВ В ЗАХІДНЬОМУ БЕРЛІНІ ВСЕ ЩЕ ПЕРЕБУВАЄ останній в'язень з засуджених у Нюрнберзьких процесах членів гітлерівської верхівки, Рудольф Гесс, колишній заступник Гітлера. Він був засуджений на досмертну в'язницю і пересидів вже 23 роки. Двічі денно він може проходжуватися в невеличкому лісі біля в'язниці. Рудольф Гесс матиме внедовзі 75 років.

У ГРЕЦІЇ СВЯТКОВАНО 21 квітня ц. р. другі роковини перебування при владі теперішнього режиму, що постав внаслідку безкровного військового перевороту. Прем'єр Георґ Пападопульос твердив у зверненні до народу, що дворічна влада колишніх військових старшин дала народові спокій і порядок. Відбулися вуличні походи з музиками і танками. Західні коментатори стверджують, що ані теперішній уряд ані його опозиція не отримали від західніх держав тієї підтримки, що її вони сподівалися. Греція є членом Атлантійського Союзу (НАТО).

РОЗБИЛИСЯ НОВІ ПЕРЕГОВОРИ про проголошення перемир'я у 22-місячній кривавій війні між центральним урядом Ніґерії та колишньою її Східньою провінцією, яка проголосила себе незалежною республікою Біяфра. Впродовж останніх 18-ох місяців це вже була четверта спроба Організації Африканської Єдности посередничити у поладнанні того кривавого конфлікту. Цим разом переговори відбувалися в столиці Лібериї Монровії. Делеґація Біяфри не хотіла погодитися на принцип державної єдности цілої Ніґерії із Біяфрою включно.

БРИТІЙСЬКА КОРОЛЕВА ЄЛИСАВЕТА II СКІНЧИЛА 42 роки життя 21 квітня ц. р., однак офіційно святкуватиме ті роковини щойно в червні традиційною військовою парадою, яка вимагає доброї літньої погоди. Британська преса критикувала дорадників королеви, — бо безпосередньо британці королеви не критикують — за те, що Єлисавета не вислала нікого з своєї родини на похорон Д. Д. Айзенгавера до Вашинґтону та сама не взяла участи в жалібній Богослужбі у соборі св. Павла у Лондоні. З королівського двору з'ясовано, що королева „ніколи" не бере участи в похоронних церемоніях, крім членів найближчої родини. Одиноким винятком була приявність королеви на похороні Винстона Черчілла.

Організують поїздку до Риму на посвячення церкви св Софії

Ню Йорк. — Крайова Управа Комітету за патріярхальний устрій Української Католицької Церкви та Комітет оборони обряду, традицій і мови в УКЦеркві інформують, що вони плянують поїздку до Риму винайменим літаком, щоб дати нагоду українцям ЗСА і Канади взяти участь у торжественному посвяченні новозбудованого українського католицького храму св. Софії Божої Премудрости в тому Вічному Місті 11-го травня ц.р. Як відомо, храм цей здвигнув Блаженніший Верховний Архиєпископ і Кардинал коштом пожертв українців у вільному світі, зокрема в ЗСА і Канаді. Заплянову поїздку можна буде відбути, якщо зголоситься щонайменше 164 особи. Виїзд з НюЙорку відбувся б в п'ятницю 9-го травня, а поворот з Риму через Париж до Ню Йорку 17-го травня. Кошт подорожі літаком в обидва боки виносить тільки $250 від особи. Зголошуватись треба негайно. Зголошення приймають: в Ню Йорку дир. Ярослав Пастушенко („Арка,", 48 Іст 7-ма вулиця; в Чикаґо проф. Б. Попель, 2255 В. Валтон вулиця, а у Філядельфії п. М. Дуцилович („Оріон"), 4925 Олд Йорк Ровд. Разом із зголошенням треба внести завдаток в сумі $50. Якщо б поїздка не відбулася, внесені завдатки будуть повернені.

Ніксон пропонує зменшити надподаток і скасувати полегші бизнесменам

Вашингтон. — 21-го квітня президент Ніксон звернувся до Конґресу з пропозицією зменшити на 50 відсотків надподаток, починаючи від 1-го січня 1970-го року взаміну за те, що будуть скасовані податкові полегші бизнесменам, які становили 7 відсотків від тих сум, які вони інвестували у свої підприємства. Це скасування мало б обов'язувати від 1-го липня цього року. Податкове звернення Президента має також деякі пропозиції в справі реформи податкової системи, в якій є окремі пункти про те, що ті всі, які є уважані за вбогих, не платили б зовсім прибуткових податків; інші пункти податкової реформи мають на цілі скасувати ті можливості, якими користувалися багачі й не платили прибуткових податків, жертвуючи на різні добродійні цілі. Коли Конґрес схвалить урядові пропозиції, то зменшений прибутковий надподаток не принесе шкоди державній скарбниці, бо вона матиме прибутки з анульованих 7 відсоткових полегш від бизнесових інвестицій. Ніксон заявляє в своєму податковому зверненні, що зменшення прибуткового надподатку без ліквідації привілеїв бизнесменів було б нерозсудливе. Початкова реакція Конґресу на пропозиції Президента — корисна. Та сподіваються, що республіканці будуть проти плянів Ніксона, коли проти них виступлять бизнесмени, які користають із податкових 7 відсоткових полегш.

ЗСА не виключають, що комуністи взагалі не хочуть миру у В'єтнамі

Ню Йорк. — Державний секретар Вілліям Роджерс заявив у понеділок 21 квітня ц. р. у своїй промові на бенкеті „Ассошіейтед Пресс" у Валдорф Асторії у Ню Йорку, що „мусимо бути приготовані на прикру можливість, що друга сторона взагалі не хоче переговорювати про мирну полагоду" В'єтнамської проблеми. З'єднані Стейти, заявив державний секретар, „не складають всіх яєць до одного кошика", себто змагають різними шляхами до замирення і беруть на увагу всі можливості. Вони не виключають, що у випадку небажання комуністів замиритись шляхом переговорів — американські війська мусять до безконечности залишитись в Південному В'єтнамі. Їх тамошнє перебування чи відкликання залежить від різних чинників. Америка бажала б собі найбільше — порозумітись з Північним В'єтнамом щодо одночасного й паралельного відкликування військ. Але, коли цього не буде, то на проблему частинного відкликання американських військ можуть вплинути такі обставини, як ступінь активности ворога на воєнному фронті, поступ на конференції у Парижі та зріст боєздатности південно-в'єтнамської армії. Америка підсилює тепер південно-в'єтнамську армію, щоб вона перейняла щораз більші завдання на воєнному фронті. Секретар Роджерс з признанням висловився про заяву південно-в'єтнамського президента Нгуєна Ван Тіє про його готовість переговорювати з комуністичним підпіллям, себто Фронтом Національного Визволення чи то В'єтконґом. Вілліям Роджерс твердив, що Комуністичний Китай має „хатні й закордонні турботи", але ЗСА стежать за всіма познаками його більшої готовости до нормальних відносин з Заходом.

КРАЙОВА НАФТОВА РАДА В ОБОРОНІ СКАРБІВ ПІД ДНОМ ОКЕАНІВ

Ню Йорк. — Крайова Нафтова Рада закликає Уряд ЗСА, щоб негайно повідомив світ про те, що він уважає своєю власністю ті всі мінеральні скарби, які находяться під дном океанів, що є при узберіжжях цієї країни. Повища Рада є дорадчим тілом секретаря внутрішніх справ. Вона видала 161 сторінковий звіт під заголовком „Нафтові ресурси під дном океанів"

Педагогічний персонал Корнельського університету відкинув капітуляційний договір зі студентами

На світлині неґритянські студенти Корнельського університету виходять із залі ім. Вілларда Стрейта, яку вони були „окупували" впродовж 36 годин, і яку вони залишили після успішного договору із деканом професорського збору 20-го квітня.

Ітака, Н.Й. — Педагогічний збір професорів і викладачів Корнельського Університету 21-го квітня великою більшістю відкинув ту умову з неґритянськими студентами, яку 20-го квітня склала була з ними адміністрація цього ж університету. Декан факультету Роберт Д. Міллер заявив, що він мусить зрезиґнувати зі свого становища, коли уневажнена буде умова, яку він підписав. Та більшість педагогічного персоналу уважала за неможливе погодитися на ту умову тому, що студенти заворушники, які були зайняли університетський будинок і які є членами войовничого Афро-Американського Товариства, були озброєні. Понад 1,000 членів педагогічного персоналу не могли в більшості погодитися на те, що прирік декан Міллер, щоб не карати тих неґритянських студентів, які спричиняли заворушення в грудні 1968 і в січні 1969. Президент університету Джеймс А. Перкінс заявив, що в майбутньому не вільно буде приходити до університету зі зброєю.

ЗСА вислали на води біля Північної Кореї могутню фльоту

Вашингтон. — Американські керівні кола виявили, що на водах недалеко Північної Кореї сформовано окреме з'єднання воєнних кораблів, яке охоплює 3 лінійні кораблі, три кружляки, 16 нищильників та інші одиниці, разом 23 кораблі. Це з'єднання дістало назву: „Сила для виконання завдання" - „Теск Форс 71". Та фльота розпоряджає м.і. 250-280 джетовими бойовими літаками та оборонними засобами проти підводних човнів. Командантом того окремого морського з'єднання є контр-адмірал Малколм В. Кеґл. Безпосереднім завданням тієї фльоти є давати охорону розвідчим літакам, таким, як „ЕС-121", що його в минулому тижні збили північні корейці разом з його 31-членною залогою. Однак водночас те могутнє американське воєнно-морське з'єднання здатне перевести негайний відплатний удар по Північній Кореї, якщо вона зважилась би знову зробити якийсь новий провокаційний акт супроти будь-якого американського літака чи корабля. Президент Ніксон заявив, що він дав наказ відновити розвідчі лети над Японським морем з уваги на 56,000 американського війська, яке стаціоноване в Південній Кореї, та аґресивні погрози збоку Північної Кореї.

ЗСА переговорюватимуть з Москвою про різні окремі проблеми роззброєння

Вашингтон. — Американський Уряд змагає радше до осягнення порозуміння з Совєтами щодо окремих проблем роззброєння, схопленого в окремих протоколах, а не до якогось загального широкого договору — виявлено з урядових кол. Наприклад, американські керівні чиники вважають, що всякі спільні декларації про заборону різних родів зброї, зокрема атомової, та про загальне роззброєння, це були б тільки пропаґандивні акти, які не мали б реальної вартости. Зате американський Уряд бажає переговорювати окремо про такі речі, як проблема атомових ракет із підводних човнів, — далекосяжні атомові ракети „з землі на землю", — ракети „з повітря на землю", — ракетна протиракетна охорона і т. п. Головою американської делеґації для таких переговорів буде Джерард С. Смит, директор американської державної Аґенції для контролі зброєння і роззброєння. Його заступник, Адріян Фішер, репрезентуватиме надалі Америку в 17-членній конференції роззброєння у Женеві. Таке рішення президента Ніксона уневажнює попереднє рішення президента Джансона, за яким на керівника американської делеґації призначено амбасадора у Москві Лювеллина Томпсона, а на членів делеґації були призначені колишній представник ЗСА на Женевській конференції роззброєння Вілліям Фостер і секретар летунства Гаролд Бравн. Ті переговори з Совєтами розпічнуться під кінець цього літа або восені цього року. Докладний час і місце запропонує найближча Крайова Рада Безпеки, що збереться в травні ц. р.

На Захід втік знову один совєтський „архи-шпигун"

Бонн. — Речник західньо-німецького уряду Конрад Алерс виявив, що яких два тижні тому „вибрав свободу", прибувши до Західнього Берліну, один із совєтських „архи-шпигунів", керівників шпигунською роботою в західньому світі. Внаслідку виявлення тим втікачем багатьох прізвищ різних осіб, які стоять на совєтській шпигунській службі, переведено вже в Німеччині багато арештувань, хоч Алерс застерігся, що все це здебільша „малі рибки". Найбільше значення в самій особі того совєтського втікача, який виявив техніку теперішньої совєтської шпигунської роботи і її цілі. Загалом він назвав „неєповна 100 прізвищ" осіб на совєтській службі в західніх державах. Між ними знаходиться теж один високий західньо-німецький урядовець, за яким внаслідку тих ревеляцій почали пильно стежити. Конрад Алерс признав, що втечу того совєтського шпигунського „достойника" перевела американська Центральна Развідча Аґенція (СіАйЕй) і що тому це її великий успіх. Із заяви названого речника західньо-німецького уряду можна здогадатися, що той совєтський втікач знаходиться вже в Америці.

Родина Боровських в Торонті забезпечилась в УНСоюзі на $126,000

Директор Канадійської Канцелярії УНСоюзу Богдан Зорич, в приявності окружного організатора та секретаря 427 Відділу УНС Петра Дякова, вручає грамоту на 20,000 дол. забезпечення пані Марусі Боровській. Побіч неї її муж Михайло та доня Леся.

Торонто. — Директор Канадійської Канцелярії в Торонті, а водночас заступник головного предсідника УНСоюзу Богдан Зорич, повідомляє, що в Ст. Кетринс, Канада, родина Михайла і Марусі Боровських здобула останньо рекорд відносно суми свого забезпечення в Українськім Народнім Союзі. Разом з раніших забезпеченням вона підесла загальну суму свого життєвого забезпечення до імпонуючої, хоч в американському світі нерідкої, суми $126,000. Крім батька родини, Михайла Боровського, який є членом УНС від раннього 1936 р. й кол. головою Філії УНО, УСГ, Кредитової Спілки, Відділу КУК та під цю пору є

(Закінчення на стор. 3-ій)

ПРОФ. ОМЕЛЯН ПРІЦАК ЗАПОВІДАЄ БЛИСКУЧИЙ РОЗВИТОК УКРАЇНСЬКИХ СТУДІЙ В ГАРВАРДІ

Під час відвідин в Головній Канцелярії УНСоюзу. Сидять (зліва) заступник гол. предсідника Володимир Сохан, касир Фонду Катедри Укр. знавства інж. Орест Белрій, гол. секретар УНС д-р Ярослав Падох, гол. предсідник Йосип Лисогір, проф. д-р Омелян Пріцак, гол. касир УНС Петро Пуцило та президент ФКУ мґр Степан Хемич.

Джерзі Ситі. — Вже перший, ще не повний академічний рік українських студій в Гарвардському університеті вповні виправдав надії українського громадянства, яке своїми імпозантними пожертвами вможливило влаштування цих студій — твердив голова Гарвардського Комітету для українських студій та голова Наукової Ради Фонду Катедри Українознавства проф. д-р Омелян Пріцак, відвідавши в понеділок, 21-го квітня, Головну Канцелярію УНСоюзу та редакцію „Свободи", в товаристві президента Фонду Катедри Українознавства мґра Степана Хемича. Власті Гарвардського університету ставляться до українських студій надзвичайно прихильно, що вони виявили не тільки рішенням ці студії започаткувати, але й зачати їх уже в цьому академічному році, хоча з його початком в касі університету ще не була здепонована повна вимагана сума $ 600.-000 на фундацію цих студій. Цю суму доповнено ще перед закінченням 1968 року. Перший рік українських студій в Гарварді треба вважати за експериментальний — твердив проф. Пріцак в розмові з екзекутивними урядовцями УНС і редакторами „Свободи". Вже з початком академічного року запрошено на гостинного професора нашого видатного науковця-історика, колишнього декана історичного факультету на Київському університеті, проф. д-ра Олександра Оглоблина. В першому семестрі відбувалися курси (неакредитовані) з історіографії козацької

(Закінчення на стор. 3-ій.)

Відділи УВАН й НТШ відбули у Вашингтоні Шевченківську Конференцію

Вашингтон. — В суботу 19 квітня ц. р. відбулася тут в залі Української Православної Церкви св. Андрія Шевченківська Конференція, влаштована спільно Відділом Української Вільної Академії Наук в ЗСА й Осередком Наукового Товариства імени Шевченка у ЗСА. Відкрив конференцію голова Відділу УВАН у Вашингтоні проф. Іван Лисяк-Рудницький, представляючи доповідачів — ред. Богдана Кравцева від УВАН та д-ра Старосольського від НТШ. Перший із них — ред. Б. Кравців — зробив у своїй доповіді п. н. „Шевченко у світовій літературі" перегляд перекладної Шевченкіяни у світі, встановляючи кількість мов, на які перекладено твори Шевченка на 72 мови і кількість книжкових видань із перекладами творів Шевченка на понад 250. Другий доповідач — д-р Юрій Старосольський — подав у своїй доповіді п. н. „Карний процес проти Шевченка" аналізу карного законодавства в першій половині 19 сторіччя, умов, в яких відбувся процес проти Кирило-Методіївського Братства, в якому був підсудним Шевченко, як також самого засуду Шевченка на заслання в солдати з забороною писати й малювати. Після кожної з доповідей була коротка дискусія із запитами й відповідями та уточненнями доповідачів. Під час конференції була влаштована виставка зразків книжкових видань із перекладами з Шевченка на інші мови світу. В суботу 26 квітня о год. 8-ій веч. Осередок НТШ у Вашингтоні влаштовує разом з Відділом Товариства Українських Інженерів наукове засідання з доповіддю інженера Василя Наконечного п. н. „Судна на повітряній подушці."

Мирон Леськів обраний на голову Стейтового Комітету Національностей Республіканської Партії

Ньюарк. — На зборах представників національних груп Республіканської Партії стейту Ню Джерзі 19-го квітня був заснований Стейтовий Комітет Національностей Республіканської Партії, який очолив на пості тимчасового голови представник української групи Мирон Леськів, республіканський діяч, який брав активну участь в передвиборчій кампанії за вибором Ніксона. На заступника голови Комітету вибрано д-ра Йосифа Шаросі, представника мадярської групи, а на секретарку пані Адел Грасну, секретарку стейтової головної кватири за вибором Ніксона на президента. Нарадами проводив дир. Петро Пуцило, головний касир УНСоюзу, який є членом крайового дорадчого комітету національностей при Республіканській партії.

Збори новозаснованого Комітету Національностей попередили збори української стейтової республіканської організації, на яких приявні апробували провід української стейтової респ. організації із Мироном Леськовим на чолі. На ці українські збори прибув і виступив з привітом один із республіканських кандидатів на губернатора стейту конґресмен Чарлс Сендмен. Опісля на зборах представників національних груп виступали теж другі кандидати на губернатора із Республіканської Партії, а саме стейтовий сенатор і президент сенату Ню Джерзі Френк К. Мек Дермот і комісар публічних вжиткowостей стейту Ню Джерзі Вілліям Озард. Також промовляли до зібраних представників: Вілліям Вілліс за кандидатурою на губернатора стейтового сенатора Гері Сірса, стейтовий сенатор Майкел Джуліяно, радний повіту Ессекс Роберт Кін і міський радний Ірвінґтону Джозеф Ґалуззі.

СВОБОДА SVOBODA
український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. -- For UNA members monthly 65¢.
Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Упадок Дубчека

25 січня 1968 року, коли Центральний Комітет компартії Чехо - Словаччини обрав першим секретарем Александра Дубчека на місце диктатора - сталініста Антоніна Новотного — Дубчек став символом тієї демократизації режиму, яка принесла свободу слова і друку, виїзду за кордон і інші вольності. Формально Дубчек урядував до 17 квітня цього року, себто кругло 15 місяців, але насправді його політична кар'єра, а з ним і період розмірної свободи для громадян Чехо - Словаччини, скінчилися вже 20 серпня минулого року, коли до Чехо - Словаччини вдерлися змоторизовані дивізії СССР, Польщі, Мадярщини, Болгарії і Східньої Німеччини, щоб здавити загрозливу для Кремлю „контрреволюцію". В перший день окупації Праги Дубчека арештували, побили і скованого вивезли. Внаслідок подивугідно одностайної і солідарної постави всього чеського народу і твердої вимоги президента Людвіка Свободи, Дубчека звільнили і привернули на попереднє становище в комуністичній партії.

Але Кремль не міг забути тієї своєї моральної поразки і не вирікся рішення — викінчити Александра Дубчека. Для самого Дубчека було б, може, краще, коли б він зник був з політичного життя Чехо - Словаччини вже тоді, в серпні минулого року, бо тоді зберіг би авреол чемпіона свободи і мученика за неї. Коли ж він за своє перебування на становищі голови чесько - словацької компартії мусів платити щораз дальшими угодівськими поступками Москві, то ступнево затрачував популярність в чеському народі. І тому, коли 17 квітня ц. р. на засіданні Центрального Комітету компартії Дубчек „добровільно зрікся" з свого посту і на його місце прийшов д-р Густав Гусак, то це вже не було великою несподіванкою і потрясенням для чеського громадянства.

Президент Ніксон назвав ті події в ЧССР „великою трагедією чеського народу". Коренем тієї трагедії є жадоба червоної Москви панувати над світом, при чому те панування почалось від її диктаторського верховодства в країнах уярмлених перед другою світовою війною, під час і після неї. Закони історії кажуть, що така перемога, як її тепер осягнула Москва у Празі, є насправді каменем, що тягне переможця в могилу. На це й єдина тепер надія чехів.

Сто тридцять

Голова Верховного Совєту Національностей СССР, зросійщений балтієць - комуніст Ю. Палецкіс, оголосив закордонним журналістам на пресовій конференції в Москві, що національне питання в СССР уже розв'язане так, що „прості люди дуже багатьох націй ... по-доброму заздрять 130 народам і народностям, згуртованим в єдину братню соціялістичну сім'ю Великим Жовтнем".

Москва завжди уникала й уникає розмов, а тим більше пресових конференцій для закордонних журналістів у питанні національностей в СССР. Як воно „розв'язане", видко, наприклад, з київської газети „Радянська Україна" з 13 квітня 1969 р. На останній сторінці тієї газети надруковано повідомлення про виступ Ю. Палецкіса, а на першій сторінці того ж числа — фотознімку з України, з Донецької области, на якій Ол. Стаханов стоїть з групою шахтарів під таким написом на транспаренті: „Шахтеры! Сегодня коммунистический субботник!". А на другому транспаренті: „Принимай, Родина, сверхплановый ешелон пятилетки!"

„Правда" з 13 квітня писала: „Радянським людям властива любов до своєї великої Батьківщини", радянські люди, мовляв, перейняті „соціялістичним патріотизмом". Імперська „Правда" висуває таке туманне твердження, як „виховувати людей в дусі патріотизму і свідомости — це перш за все підвищувати їхній політичний рівень, комуністичну переконаність!" ..

Ось за такими словесними крутійствами та за пресконференціями без запитів закордонних кореспондентів або ж без повідомлень у пресі про такі запити Москва приховує страшну правду про „рівність націй" у Совєтському Союзі. ЦК КПСС далі російщить неросійські народи, грабує їх економічно й духово, влаштовує підпали бібліотек, монастирів і синагог, запроторює в тюрми українських патріотів, роздає ордени добровільним та примусовим зрадникам своїх націй і народів ... Яке ж велике завдання маємо ми, українці, як і представники інших неросійських народів у СССР, в ділянці якнайширшої інформації світу про геноцидну політику совєтської Росії!

Мих. Килимний

СВОЄРІДНА ІСТОРИЧНА ДАТА

Куритиба. — День 2-го березня 1969-го року ввійде на сторінки світової історії, як своєрідна дата. Того дня не теоретично, а вже практично, безславно провалилась основна ленінська теза про так званий пролетарський інтернаціоналізм. Ленін казав: „пролетаріят не має батьківщини", його „національні почуття підпорядковані інтернаціональним", і — „в світовому комуністичному суспільстві зникнуть національні окремішності та противенства, назавжди буде покінчено з усякими війнами, встановиться постійний, нерушимий мир на нашій плянеті" ...

Як показала дійсність, Ленін у своїх теоретичних дослідженнях виходив не з інтересів світового пролетаріяту, а з віками усталених позицій московського імперіялізму. Одним з перших прикладів цього була Україна, підкорювана бандами Муравйова, навалами військ Будьонного і Тухачевського. Згодом Сталін упокорював Україну штучним голодом і безугавним терором. Не зважаючи на все це, український спротив не був зламаний, хоч на Заході його не розуміли не тільки політично - державні діячі, а й широкі маси людности. Багатьом з нас, наприклад, в пам'яті „пречо утекалі", — слова, яким зустрічали словаки українців, що через їх терени тікали від поновної московської навали.

А це тому, що Москва, пропагуючи в світі „пролетарський інтернаціоналізм", на показ виставляла „щасливу й самостійну, суверенну Україну" та інші „союзні" республіки, об'єднані „дружбою народів". З поміччю цієї облудної пропаганди Кремль зміряв до створення всесвітнього СССР, всесвітньої московської держави. І під цією заслоною загарбано Литву, Латвію, Естонію, створено бльок країн „народної демократії", до якого входили Польща, Румунія, Болгарія, Чехо - Словаччина, Мадярщина, Югославія, Альбанія та Східня Німеччина.

Суть московського „пролетарського інтернаціоналізму" першою розкусила Югославія. Напевно цьому в значній мірі прислужилося ознайомлення її керівників, Тіта, Джіласа, Карделя та інших, зі становищем України в Совєтському Союзі. Принаймні в писаннях Джіласа є чимало згадок про Україну.

Але відхід Югославії від Москви також не розкрив широкому світові очі, бо гіпноза „пролетарського інтернаціоналізму" продовжувала діяти. Та гіпноза, хоч і значно послаблена, перетривала й повстання робітників Східньої Німеччини і мадярську протиросійську революцію.

Проголошена після окупації Чехо - Словаччини „доктрина Брежнєва" вже витворила на Заході переконання, що з поміччю „пролетарського і н терціоналізму" Москва вирішила не тільки закріпити за собою „навіки" всіх дотеперішніх сателітів, а й поширюватися далі. На підкріплення такого переконання стали два промовисті факти: метушня совєтської військової фльоти в Середземному морі та чергова берлінська криза.

Але саме в цей критичний момент прийшов день 2-го березня 1969 року, про який можна сказати, що він приніс загибель основній тезі Леніна про світовий комунізм — з його московським характером.

Всупереч передбаченням Леніна, антагонізми, протиненства та суперечності між двома комуністичними великодержавами — СССР і червоним Китаєм — так загострились, що далі вже було йти нікуди. Того дня вийшло цілком так, як учив Ленін про виникнення воєн між так званими капіталістичними державами — коли дипломатія заганяється в глухий кут, а до голосу приходить зброя. Сталося все точнісінько так, як написано в комуністичному катехизмі Леніна, тільки не між капіталістичними, а між комуністичним потугами.

Дальші збройні сутички вздовж китайсько - совєтського кордону, вживання з обох сторін артилерії, панцерних авт, танків та загрози вжити атомову зброю були логічним продовженням отого 2-го березня. Як повідомив спеціяльний кореспондент московської „Правди" Сергій Борзенко, менші чи більші збройні сутички вздовж того довжелезного кордону „тривають перманентно", отже покищо утримується стан малої війни, що кожночасно готова перерости у велику.

Варто підкреслити, що пропаганда ворогуючих сторін цілком однакова. Червоні китайці обвинувачують большевиків, а большевики червоних китайців ... у змові з ЗСА. Обопільне обвинувачення у фашизмі, у гітлеризмі — цілком слушні, бо і червоний Китай і СССР не мають розходжень у ідейній площині. Ідеться тепер про збройну силу — чия виявиться дужчою, той буде переможцем. Пейпінг називає московських можновладців „новими царями", а Москва обвинувачує Мао Тсе-тунга в наслідуванні китайських богдиханів.

Подібність московської і червоно - китайської ворожої пропаганди пояснюється дуже просто: ленінський „пролетарський і н т ернаціоналізм" сконав, пролетарі мають свої батьківщини, антагонізми, противенства та суперечності між комуністичними державами діють на повну силу, комунізм, встановлений навіть у цілому світі, не вирішить проблеми вічного миру.

І це тільки квіточки, а ягідки ще будуть! Разом з ленінським „пролетарським інтернаціоналізмом" завалиться ще багато-чого в комуністичному таборі. День 2-го березня 1969 року таки історичний день.

М. Бачинська - Донцова

ЕМІГРАНТИ З УКРАЇНИ У ЛЬВОВІ

(1)

До статті „Вечір в пошану Федора Дудка", вміщеній у літературному додатку „Свободи" (березень 1969 р., ч. 71), хочу додати деякі важливі вияснення.

Наскільки треба радіти, що вшанували пам'ять заслуженого письменника Федора Дудка, настільки треба противитися неправдивим ствердженням п. Бориса Ржепецького про Товариство Допомоги Емігрантам з Великої України", бо така була його справжня назва. Не знаю, звідки голова Літературно - Мистецького Клюбу в Ню Йорку взяв ці відомості, бо він жив і працював у Варшаві подалі від добродійних установ та Центру УНР.

Товариство Допомоги Емігрантам з Великої України у Львові було самостійне і незалежне, а його ручителями перед польською владою були: д-р Степан Федак, адвокат, директор Т-ва взаємних обезпечень „Дністер", співосновник багатьох економічних установ, голова Українського Горожанського Комітету і Т-ва Допомоги Політичним В'язням (якраз через нього я була покликана на якийсь час до праці в цім Т-ві); другим ручителем був начальний директор „Народної Торговлі", Микола Заячківський, аж до своєї смерти голова „Сокола-Батька", він при зустрічах завжди цікавився працею Т-ва емігрантів: „Як там дають собі раду?"

Самозрозуміло, що всяка організація громадська, економічна чи допомогова мусить мати урядовий дозвіл тієї країни, в якій хоче працювати, а відповідальними за неї можуть бути лише громадяни даної держави.

Від 1919 р. почали приїздити до Галичини, головно до Львова, втікачі з України. Можна сказати, що Львів був частинно перехідним пунктом. Уряд УНР опинився спершу в Тарнові, потім у Варшаві. Хто там не притулився, їхав далі в глибину Польщі, бо за кордон могли їхати тільки ті, що мали потрібні папери. Численні дипломатичні місії через Стрий-Лавочне - Будапешт прямували залізницями на захід, спершу до Відня.

За чергою заслуженими головами Т-ва Допомоги Емігрантам з Великої України були: проф. Леонід Білецький, що в 1923 р. виїхав на професуру в українських наукових інститутах в Чехії; проф. Іван Огієнко, доки не виїхав до Варшави викладати в університеті; Петро Холодний, старший, міністер освіти УНР, відомий маляр і хемік; Василь Сімович, знаний мовознавець і педагог; Володимир Дорошенко, що до 1939 р. з героїчною витривалістю проводив Т-вом Допомоги Емігрантам з Великої України", директор бібліотеки НТШ; він редагував в 1923-1939 рр. календар - альманах „Дніпро" т-ва, а емігрантом став ще 1908 р. як член РУП і УСДП; письменник, заслужився точними бібліографічними працями про багатьох наших відомих письменників.

Володимир Вікторович Дорошенко, дорогий Володя, як моя мама (власниця „Вістника") і всі ми його звали, людина з батьківською, співчутливою душею, допомагав порадами всім емігрантам, які в потребі діставали допомогу або безвідсоткові позички з каси т-ва. Старався і вимагав від тих членів, що вже влаштувалися, щоб допомагали безробітним діставати працю.

Увесь час існування т-ва секретарем був п. Храпко, а книговодом Андрій Петренко, що працював у фабриці цукорків „Фортуна".

Ані Андрій Жук, ані Ол. Доценко, ані д-р Дмитро Донцов не уділялися в праці т-ва, як твердить п. Борис Ржепецький.

О. Кузьмінський був головою львівської філії варшавського Центрального Комітету і навіть шкодив Т-ву Допомоги Емігрантам з Великої України, тож не міг бути його членом. Піонером української галицької кооперації Андрій Жук не був, як говорив п. Борис Ржепецький, бо ця кооперація постала за багато років перед його прибуттям до Львова, де він був працівником в кооперації як редактор часописів „Економіст" і „Самопоміч". В кооперації працював також Мих. Корчинський, державний секретар УНР. У Галичині перша кредитова спілка „Віра" заснована була 1873 року в селі Тисьмениці, повіт Товмач; „Народна Торговля" — 1883 р. у Львові, а 1898 р. Краєвий Союз Кредитовий під проводом Костя Левицького і Костя Паньківського і в Стрию 1905 р., Союз молочарських спілок, потім 1907 р. „Маслосоюз" з молочарською школою.

Не згадав п. Б. Ржепецький також відомих емігрантів, членів Т-ва: повстанського отамана Гребінника; сотників Гонту, Сидоренка, Гаврила Одайника (працював у фабриці „Фортуні Новій"); Семирозума, Клима Трохименка, Віктора Завадського, п. Тарановича і адміністратора „Вістника" Михайла Гікавого; а серед малярів Д я д и н ю к а, інженера „Маслосоюзу" Зибенка та адміністратора хору Котка Прозорівського, якого я поручила до „Маслосоюзу"; він мусів починати знизу і спершу щодня, а потім щотижня треба було його заспокоювати та підтримувати на дусі, доки не дослужився майже до такої місячної платні, як редактор „Вістника".

Треба згадати членів Т-ва, що померли: журналіста Ігоря Лоського, маляра Юрія Могалевського (що мене портретував); обох я відвідувала в шпиталі: д-р Іван Липа помер у Винниках несподівано, і я з його господинею вкладала його до труни. Також помер д-р Іван Совачов, шеф санітарної Управи Армії УНР, пізніше Червоного Хреста.

(Закінчення буде)

Андрій Кігічак

ПЕРЕМИШЛЬ В СВІТЛІ КУЛЬТУРИ ТА МИСТЕЦТВА

(До з'їзду Перемищини — Посяння в Ню Йорку 26-27 квітня ц. р.)

(1)

Здається, що над городом Перемишлем зносилися не тільки опікунчі духи скоморохів із замку останнього князя Олександра Всеволодовича (1231), а також і інші музи мусіли розпростерти над ним свої творчі крила, коли там так гарно розвивалися всі ділянки мистецтва й культури. А вже коли перечислимо з перспективи минувшини, хоч з пам'яті, скільки то Перемищина дала мистців сцени, то прийдемо до висновку, що з усіх богинь мітичного Парнасу домінувала над згаданим городом Мельпомена.

При битому шляху, що вів з Перемишля через Кривчу-Дубецько на Угри, т. зв. „венґерському тракті" (пізн. вул. Грунвальдська) стояли старовинні партерові доми-ки, в одному з яких виховувався у своєї тети Небеської (чешкя) сеньйор галицької сцени Йосип Стадник, а згодом у сусідстві Левко Глова-Степовий, ентузіяст модерного театру. Заслуга Стадника в тому, що поставив на сцені Галицької Волости европейський репертуар, перевантажений до того часу побутовщиною.

А далі перелічуєш такі сценічні постаті: Юрчак з Медицьких Халупок, Даньчак із Негрибки, Микола Гурський, Влодко Шашаровський, Олесь Данилко, Славко Андрухович, Кашубінська - Гукова, Адольф Шіфман, Кліма Фуяревич, Конрад (на фільмі), сестри Патроняківни, Ромко Зелез, Нуська Батицька, д-р Ст. Дмоховський, Микола Працьський, д-р Вол. Загайкевич, Геник - Березовський (не рецитатор), проф. Гоза, Марійка Чарнецька, Мр. Ст. Навроцький, сестри М'ягкі, Стефко Гук, Марченко, Петро Шкурат, Губарів та багато ще інших призабутих.

Не ділю їх на професіоналів та аматорів, бо талантів сеґреґувати не вільно. А коли ми вже при сцені, то треба згадати, що найстаршою театральною залею Перемишля було „Провидіння" при Францішканській вулиці, колишнє наше приходство, яке при реформах Йосифа II перейшло до будівлі греко - католицької капітули по оо. Бернадинах. До останньої хвилини гостило опорожніле приходство довкільну інтеліґенцію своїм заїздом, а гарну колись залю заставлено як на глум... меблями торгівця Гліка.

Оповідав мені колись старий громадянин Яніцький, уродженець та „ходяча енциклопедія" Перемишля, передане йому предками про часи, коли то це місто начислювало всього 6.000 жителів, а його рогачки („шлябанти") сягали одна по площу „на Брамі", а друга за мостом „на Засянні", коло „гандельку" Шляґор - Фрипова. В той час єдина тоді в місті заля, а радше освітлена нафтовими лямпами сцена, гостила таких асів, як Віберович, Заньковецька, а з поляків молоденького тоді ще Сольського та Дяльовича. Здається, що й молоденький тоді Модест Менцінський ставив перші кроки на цій сцені. За словами згаданого оповідача, на ґалерію тієї залі входили студенти за „шустку" дослівно по драбині, а ладу при вході пильнував маґістратський „поліцай" з намальованою на чорних штанах шаблюкою. Це не жарт, бо автор цих скромних рядків оглядав за німецької окупації таку світлину в маґістратськім архіві.

Другою старовинною залею була наша покнязівська „лицарська" на Замку, але коли її поляки перебрали й перейменували на „Фредреум", того не знаю. Щойно згодом побудували наш „Народний Дім", польський „Сокул" та соціялістичний „Дом Роботнічи". При нагоді треба нащадкам знати, що багато нашої збаламученої соціялізмом ремісничої молоді під проводом українського соціял - демократа Жовніра здвигало цей „Дом Роботнічи", а потім, розуміється, „товажише" „кабануф" копнули.

Але вертаймося на сцену новітнього вже „Народного Дому". Гостила вона напевно, крім усіх наших театрів, почавши від „Бесіди" через Стадника, С і р е цького по Блавацького включно, також незабутніх співаків, як Сальомею Крушельницьку та Модеста Менцінського.

Та мав Перемишль і своїх співаків: єпископа Коциловського, Теофіля Пасічинського, Рейнаровича, Кліша, Волянського, Стефка Волинця, Яська П а с л авського, Павлусевича та братів, металічних тенорів Д у ж и х: Влодка, Михайла, Василя, Славка та Левка. Василь пропав під Севлющем, а Левко у Дивізії. З маркантніших на ті часи жіноч - співачок пригадую, на жаль, тільки дружину л і к а ря Прийму, маму відомої нашої прімабалерини Роми. А вже зовсім не пригадую складу перемиського „Бояна". Пам'ятаю, що відбувався десь у 1934 році в Перемишлі рецитаь хорів, на якому диригували по черзі Людкевич, Барвінський, Степан Федак та, мабуть, Колесса. На тій же сцені бачили ми хореографічні пописи дітвори під проводом молоденької Слави Савчак-Андруховичевої з Улюча, слухали спів ревелерсів - студентів під проводом Стефка Гинилевича, який згодом також упав в обороні Карпатської України. А хто не пам'ятає наших піяністок: д-ра Ольгу Ціпановську, проф. Негребецьку, проф. Божейко, які виховали ряд піяністів до Петруся Демчука включно.

(Закінчення буде)

Олекса Повстенко

ХРАМ СВ. СОФІЇ Й ДОЛЯ АРХІТЕКТУРНИХ ПАМ'ЯТОК ВЕЛИКОКНЯЖОЇ ДОБИ

(1)

В позаминулому, 1967 році сповнилось 930-ліття з часу двох визначних історичних подій в Україні-Русі: великий князь Ярослав Мудрий розгромив навалу печенігів, які вже були продерлися аж під оборонні стіни київського акрополю, і в подяку Всевишньому за даровану перемогу 1037 року князь-переможець на місці бойовища розпочав будівництво святині українського народу — величний катедральний храм Святої Софії — Премудрости Божої.

Того ж 1967 року Організація Об'єднаних Націй в питаннях освіти, науки і культури — ЮНЕСКО — прийняла рішення про відзначення в усіх країнах світу 930-річного ювілею катедри св. Софії у Києві.

А в липні минулого року впродовж трьох днів у Києві відбулася ювілейна наукова конференція, присвячена 930-річчю нашого величного пам'ятника національної архітектури і образотворчого мистецтва — катедри св. Софії, яка водночас є також дорогоцінною перлиною в скарбниці світової культури.

В цій київській конференції, що її зорганізували Спілка Архітектів України, Держбуд УССР і республіканське Товариство охорони пам'яток історії і культури, взяли участь архітекти, історики, мистецтвознавці з Києва, Львова, Чернігова, Новгорода, Москви, Ленінграду та інших міст.

Про історію св. Софії Київської, її значення для розвитку вітчизняної та світової культури і мистецтва, про всебічні наукові дослідження неперевершеного пам'ятника історії учасники конференції вислухали доповіді докторів історичних наук, професорів В. Довженка і М. Каргера, а також наукові повідомлення про вивчення архітектури будівельної школи, графітів, зовнішніх розписів, фресок, мозаїк, золотих вишивок, театру і музики, тваринного світу і мисливства, зображених у розписах св. Софії. Це були доповіді кандидатів архітектури П. Юрченка і Ю. Асєєва, директора Інституту археології АН СССР академіка Б. Рибакова, кандидатів мистецтвознавства М. Вязьмітіної і Г. Цибенка, доктора біологічних наук, професора М. Шарлеманя, архітектів, істориків, мистецтвознавців.

Усі матеріяли і наукові доповіді ювілейної конференції мали б бути видані, як довідуємося з українських часописів, окремою збіркою.

Тим часом до виходу в світ цієї збірки з'явилося коротке повідомлення Ю. Валуєва про цю знаменну подію у „Вістях з України" (липень, 1968 р.). Хоч суперечливий початок і властива совєтським редакторам тенденційність у повідомленні насторожує читача і спонукує його до деяких заперечень, зміст його все ж таки цікавий навіть, коли у ньому поєднується ось така правда з неправдою:

> „У Києві — одному з стародавніх міст нашої країни — збереглося чимало архітектурно-мистецьких пам'яток, що мають світове значення. Визначне місце серед них належить Софійському собору".

Далі справедливо говориться про велич архітектурно-художнього образу катедри св. Софії, про досконалість архітектурних форм і композицій, про ефектовну ґрандіозність для XI століття маштабів храму і про високу майстерність мистецько-декоративного оздоблення, а також і про те, що наша національна святиня не поступалася ні перед однією з найвидатніших пам'яток архітектури того часу, а деякі з них навіть перевищувала своєю красою, пишністю і монументальністю.

Про будівництво катедри св. Софії та про оздобу її інтер'єру високомистецькими, багатокольровими мозаїками і фресками, різьбленням в камені архітектурними деталями, щедрими, неповторними орнаментальними мотивами та іншими прикрасами і портретами княжої родини, автор висловлюється з твердим переконанням, як про домінуючу творчість місцевих майстрів:

„Для спорудження і прикрашення собору витрачалися величезні кошти, привозився з берегів моря мармур, кращі майстри-ремісники поставляли свої вироби. Талановиті зодчі, які з покоління в покоління нагромаджували досвід будівництва неперевершених за красою споруд, точно вираховували пропорції храму.

Припущення деяких дослідників про майстрів, які будували собор, робили розписи і художньо-декоративні оздоблення, ще не так давно були спірними.

Українські вчені на основі глибокого і всебічного вивчення, а також аналізу Софії Київської, прийшли до висновку, що, хоч культурні зв'язки Київської Руси з Візантією мали величезне значення, наші стародавні майстри не сліпо наслідували грецьке мистецтво. Елементи візантійської культури творчо освоювалися і набували національного характеру. Софійський собор — яскраве свідчення тому, як київські зодчі, відходячи від канонів візантійського мистецтва і спираючись на місцеві традиції, створювали свій національний стиль, свої форми.

Хоча дослідження пам'ятки почалося майже 150 років тому, лише після 1934 року, коли спеціяльною постановою уряду був зорганізований Державний архітектурно-історичний заповідник „Софійський музей", були розпочаті систематичні науково організовані роботи по вивченню і реставрації цієї унікальної пам'ятки старовини. В період війни і фашистської окупації вони були припинені. В післявоєнні роки в соборі продовжували вести кропітку науково-реставраційну роботу по відкриттю живопису XI століття. Від кіптяви і бруду віків було розчищено 260 кв. м. мозаїчних розписів XI століття."

(Далі буде)

(Доповідь на конференції Наукового Товариства імени Т. Шевченка у Ню Йорку 15 грудня 1968 р.)

Балтімор, Меріленд

ВІДЗНАЧЕНО РОКОВИНИ СОБОРНОСТИ

22 січня мейор м. Балтімор прийняв делеґацію Відділу УККА і вручив їй Проклямацію Дня Незалежности України. Під час церемонії підписання цієї Проклямації кімната була прибрана американським і українським прапором.

В неділю 26 січня ц. р. отець шамбелян Петро Мельничук відправив Службу Божу в намірені Українського Народу. В часі відправи стояли з прапорами організації: Пласт, СУМА, ОбВУА і ООЧСУ.

В неділю 2 лютого відбулася Святочна Академія. Офіційна частина зачалася внесенням прапорів. Студ. Марія Радь відіграла американський гимн. Д-р Ярослав Шавяк відчитав Наказ Державного Секретаря Військових Справ Дмитра Вітовського до Української Галицької Армії та Універсал про Всеукраїнську Соборність. Проклямації губернатора Меріленду і мейора м. Балтімор відчитали: студ. Андрій Татчин і Зеня Чорна. Голова Від. УККА Володимир Чорнодольський привітав святочну громаду і прелегента проф. д-р Петра Стерча. Прелегент говорив про значення Соборности, жертви українського народу і послідовність в боротьбі за незалежність і соборність. Представив значення Державного Центру. Говорив про вагу і значення УККА, що повинен бути нашим єдиноким представництвом. Кожний свідомий громадянин повинен морально і матеріяльно підтримувати його корисну працю. Доповідь зробила велике враження на присутніх.

В мистецькій частині Мішаний Хор ООЧСУ під управою проф. Миколи Кормелюка відспівав: „Ой за гори" — М. Леонтовича, „Гей по конях" — В. Кирейко і „Засяло сонце" — І. Недільського. Учень Українського Музичного Інституту Тарас Лукіянчук відіграв фортепіянове сольо С. Гелера Тарантеля і Ю. Щуровського: „Також". Скрипкове сольо Й. Б. Аколей: Концерт ч.1 А-моль, і В. Безкоровайний: „Козаченьку, куди йдеш?" — тема з варіяціями — виконав Юрій Вацлавів при акомпаніяменті Ліліяни Шавяк. Молодих виконавців публіка нагородили довгими оплесками. Уляни Кравченко: „На спомин 22 січня" віддеклямувала сумівка Марія Зозуляк. Міш. Хор відспівав „Вперед" — Гр. Китастого і „Молитву" — Я. Барнича. Академію закінчено відспіванням українського гимну.

Відрадним це, що серед численної публіки було багато молоді. Мішаний Хор ООЧСУ вив'язався вповні зі свойого завдання.

В. Ч.

ДОПОВІДЬ ПРОФ. О. ОМЕЦІНСЬКОГО В НТШ

Ню Йорк. — Філологічна Секція НТШ влаштовує в суботу 26 квітня ц. р. в годині 6-ій вечером, в залі НТШ, 302 Вест 13 вулиця в Ню Йорку — чергову Наукову Конференцію. Темою Наукової Конференції буде доповідь проф. Омеляна Омецінського з Рочестеру, Н. Й., про грецького філософа Епіктета, його „Енхейридіон" та нав'язання його науки до нашої сучасности.

ПРОФ. ОМЕЛЯН ПРІЦАК ЗАПОВІДАЄ

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

Проф. д-р Омелян Пріцак

доби і з них користало вписаних 20 студентів, з яких десять постійно були на викладах, інші частинно. В другому семестрі відбувається вже акредитований курс історії України козацько-гетьманської доби і з них користає 11 студентів, які володіють українською мовою. На черговий академічний рік, крім викладів українською мовою, що їх продовжуватиме проф. Ол. Оглоблин, заплянований також виклади англійською мовою, що їх вестиме вже запрошений на другого гостинного професора українських студій в Гарварді, відомий наш науковець проф. Лев Окіншевич. Що раз більше студентів зголошують своє бажання скористати з українських студій. Важливою новістю в розвитку українських студій є встановлення і затвердження університетськими властями бюджету українських студій в черговому академічному році на суму $ 41.540.00. З цього призначено — згідно з практикою університету — по $ 10.000 для гостинних професорів, отже разом $ 20.000. Дальших $ 5,000 призначено на поширення бібліотечних фондів ($ 3.000 на поповнення колекції мікрофільмів і $ 2.000 на закуп нових книжок), $ 5.000 на продовжування підготови заплянованих 20 томів публікацій, $ 2.800 на гонорарі за гостинні виступи лекторів, $ 1.000 на поїздки і гонорарі за праці, $ 1,000 на копіювання, $ 1,200 на винагороду помічної секретарської сили та $540 на адміністраційні видатки.

Останніх $ 5.000 призначено на стипендії для студентів і цю суму дорівнює університет, отже разом буде $ 10,000 на стипендії для студентів, що користатимуть з українських студій. Проф. Пріцак виявив окреме вдоволення поступом і успіхами студентів, з яких деякі (Орест Субтельний) був рівночасно на семінарі історії Росії, що його веде відомий проф. Пайпс та — в оцінці проф. Пайпса — написав найкращий реферат, що були передані для оцінки проф. Пайпса за останніх шість років.

Проф. Пріцак в розмові в Головній Канцелярії УНС та під час спільного обіду висловив впевненість, що українське громадянство, переконавшись про величезну вартість і значення започаткованих уже українських студій в Гарварді, не зупиниться на одній катедрі, але виявить ще більшу жертвенність для встановлення двох дальших заплянованих катедр й Інституту Українських Студій в тому престижевому університеті.

Свячене в Парохії св. Духа в Брукліні-Північ, Н. Й.

Бруклин, Н. Й. — У великій авдиторії школи при церкві св. Духа в неділю 20 квітня відбулося Свячене, яке відкрив парох Церкви св. Духа Всеч. о. Николай Воковський. Він посвятив божі дари на столах та в короткій промові пригадав, як це колись на Рідних Землях український нарід святкував Воскресення Ісуса Христа. Закликав вірних придержуватися своїх звичаїв, триматися своєї Церкви, не соромитися приналежности до свого народу, який має славну історію та з Божою поміччю матиме ще свою самостійну державу. Отець парох просив про молитви за щирі покликання до духовного стану, бо теперішні події виявляють, що дійсними релігійними й національними провідниками народу можуть бути тільки ті, які зі щирого серця рішилися бути слугами Ісуса Христа. Під час Свяченого була мистецька програма, в якій гарно деклямували Марта Подусовська та Михайло Яблонський, члени Юного СУМА виконали два танки. Крім цього Жіночий Хор при церкві Св. Духа та Мішаний Хор при цій церкві виконав по дві пісні. Керівник обидвох хорів маестро Лев Рейнарович. Свячене закінчив подякою всім виконавцям програми і тим, які зайнялися підготовою прийняття — парох о. Н. Воковський. Він дякував всім присутнім, які в числі 300 осіб прибули на спільне Свячене своєї парохії.

Родина Боровських в Торонті

(Закінчення зі стор. 1-ої.)

головою місцевого 427 Відділу, останньо піднесли своє забезпечення його дружина Маруся до суми $ 23,000 та доня Леся до суми $ 100,000. Пані Маруся Боровська є членкою УНС від 1941 року. Вона — колишня перша управителька Кредитової Кооперативи в Ст. Кетринс, яка досі залишилася дуже активною на всіх ділянках громадського життя, зокрема у відділі ОУК, а особливо заслужилася у національних збірках на культурні цілі та кольпортажі жіночих видань. Донька панства Боровських Леся є студенткою третього року відділу політичних наук Торонтонського Університету та членкою Студентського Гуртка. Колишня активна пластунка, градуантка курсів українознавства при Філії УНО, вона часто виступає з промовами на академіях і концертах є активною в різних ділянках громадського життя. Високе забезпечення є все ще рідкісне серед українців, хоч вже здавна є звичайною справою серед канадійського та американського суспільства. Але перемогли громадське насавлення згаданої родини та корисніші умови забезпечення в УНСоюзі. Українській громаді слід взяти приклад з родини Боровських й не лише забезпечуватися у своїх установах, але й забезпечуватися у потрібній висоті, бо не тільки важно, щоб бути забезпеченим, але щоб бути забезпеченим достатньо.

УКРАЇНСЬКА ГЕТЬМАНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ
в НЮАРКУ і ОКОЛИЦІ

запрошує все Громадянство взяти участь
у відсвяткуванню 51-ої річниці віднови

УКРАЇНСЬКОЇ ДЕРЖАВИ

під булавою

Гетьмана ПАВЛА СКОРОПАДСЬКОГО

в суботу, 3-го травня 1969 року

о год. 7-ій вечора

в Православній Церкві СВ. ТРІЙЦІ
(ріг Ляйонс і Стайвезант Аве.) в Ірвінґтоні,
де буде відправлений, на інтенцію Українського Народу

МОЛЕБЕНЬ

а опісля в залі цієї ж Церкви відбудуться

СВЯТОЧНІ СХОДИНИ

Доповідь виголосить суддя Дмитро Левчук. В мистецькій частині візьмуть участь: Квартет Пань: Ж. Бабенко, В. Яковенко, В. Гаращенко і К. Загуменна, при фортепіяновім супроводі проф. С. Вожаківського; Панни: Люба Мостова і Мотря Турянська та Дівочий Ансамбль Бандуристок Школи гри на бандурі при Народнім Домі в Джерзі Сіті, під проводом проф. Р. Левицького.

Вступ за добровільними датками. Дохід призначений на охорону могил світл. пам. Гетьмана Павла, Гетьманича Данила і інших, померлих членів Гетьманської Родини.

ОБ'ЄДНАННЯ ЖІНОК
ОБОРОНИ ЧОТИРЬОХ СВОБІД УКРАЇНИ
в Нюарку — Ірвінґтоні, Н. Дж.

запрошують Вас на

ВЕСНЯНИЙ ВЕЧІР РОЗВАГИ

в неділю, 27-го квітня 1969 року

год. 4-та по пол.

Заля УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ
при 140 Проспект Евню в Ірвінґтоні, Н. Дж.

Багата і різнородна програма.

Виконавці: Реж. Богдан Паздрій, Зеня Лавришко-Бундзяк, Іванна Гілевич-Климовська, Іванна Кононів. Музичний супровід проф. Борис Базаля. Після програми — ПЕРЕКУСКА.

УПРАВА ВІДДІЛУ

---

21 Відділ Союзу Українок в Брукліні

повідомляє, що

в неділю, 27 квітня ц. р. о год. 4 по пол.

в АВДИТОРІЇ ШКОЛИ СВ. ДУХА
160 North 5th Street, Brooklyn, N.Y.

Пані УЛЯНА ЛЮБОВИЧ

ПРОЧИТАЄ НІЛЬКА НАРИСІВ ПРО СВІЙ ПОБУТ В КАЗАХСТАНІ

Вступ за добровільними датками.

ПО ДОПОВІДІ СМАЧНА ПЕРЕКУСКА.

Проситься Громадянство про численну участь, зокрема проситься Молодь.

УВАГА! УВАГА!

Повідомляємо Українську Громаду та Інституції, що

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ ДІМ

при 142 Друга Евеню в Ню Йорку

відновив залі та ресторан

І ВИНАЙМАЄ ЇХ ДЛЯ РІЗНИХ ІМПРЕЗ, ЗАБАВ та ВЕСІЛЬ.

Ресторан закритий кожного понеділка.
Телефон Адміністрації: GR 3-5289
Телефон ресторану: 533-3630

ПОВІДОМЛЕННЯ

ЧЕРГОВІ РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ

Українського Кооперативного Видавництва

Червона Калина, Інк.

— відбудуться —

дня 4 травня 1969 р. о год. 1-ій по пол.

в приміщеннях Українського Народного Дому
Кімн. 25 при Другій Еве. ч. 142, Ню Йорк, Н. Й.

ПОРЯДОК: 1. Відкриття Зборів. 2. Затвердження протоколу за попередній рік. 3. Звіт Управи. 4. Звіт Контрольної Комісії. 5. Одобрення діяльности за рік 1968. 6. Вибір членів Ради Директорів і Контрольної Комісії. 7. Плян праці на рік 1969. 8. Евентуалія. 9. Замкнення нарад.

ЗА РАДУ ДИРЕКТОРІВ:

Д-р Володимир Галан, Голова — Роман Купчинський, Секретар

Наукове Т-во ім. Шевченка в ЗСА

ФІЛОЛОГІЧНА СЕКЦІЯ

НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ

відбудеться в суботу, 26 квітня 1969 р. о год. 6-ій веч., в залі НТШ, 302 Вест 13-та вул. в Ню Йорку, Н. Й.

ПРОГРАМА:

1. Відкриття.
2. Проф. О. ОМЕЦІНСЬКИЙ — доповідь на тему „Епіктет, його „енхейридіон" і наша сучасність".

Вхід вільний — Дирекція Філологічної Секції НТШ

ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛЮБ в НЮ ЙОРКУ

П'ятниця, 25-го квітня 1969 року

КЛЮБОВИЙ ВЕЧІР

Ансамбль молодих „Співаючі Пластунки" під керівництвом Квітки Цісик.

Теодор Терен — Краса природи в Ню Йорку. (ілюстроване прозірками).

Початок год. 8-ма веч.

КОМІТЕТ
З'ЇЗДУ ПЕРЕМИЩИНИ і ПОСЯННЯ

— уряджує —

в суботу, 26-го квітня 1969 року

в залі УНДОМУ в НЮ ЙОРКУ
при 140 2-га евеню

ПЕРЕМИСЬКІ ВЕЧЕРНИЦІ

Грає оркестра „АМОР". Заспіває І. Раковський до Перемиських мельодій.

Буфет в заряді ВП. Пань Перемишлянок.

Початок: год. 9-та веч.

Вступ $5.00. Гостям раді.

Ділимося сумною вісткою
з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що в неділю, 20-го квітня 1969 р. упокоїлася в Бозі,
наша Найдорожча
ДРУЖИНА, МАМА і БАБУСЯ

бл. п.

СТЕФАНІЯ БІЛОУС

проживши 59 років.

ПОХОРОН в середу, 23-го квітня 1969 р. о год. 8:30 рано з пох. заведення Ковальчика, 129 Гренд вул. в Джерзі Сіті, Н. Дж. до Української Православної Церкви Св. Софії в Байоні, Н. Дж., а опісля на Український Православний Цвинтар св. Андрія в С. Бавнд Бруку, Ню Джерзі.

В глибокому смутку:
чоловік — ОЛЕКСАНДЕР
син — ІВАН
доньки: АННА КАКАСЕНКО
КАТЕРИНА ШУБАК
і 7 внуків

Замість квітів на свіжу могилу

бл. п. **СТЕПАНІЇ з ЛЕВИНСЬКИХ БАРАН**

яка померла 12-го квітня 1969 р. в Ню Йорку, зложили її нижче наведені односельчани зі Синевідська Вижнього, пов. Стрий, Західня Україна, суму 50.00 долярів на Дар Українському Воєнному Інвалідові, а зокрема пп.: Григорій Сливка 6 дол. — Іван Винник, Василь Каминка, Гнат Каминка, Анастасія Комарницька, Степанія Лешко, Степан Льорх, Ілько Сливка і Григорій Яремчук по 5 дол., — Данило Сливка 2 дол. та Василь Коваль і Іван Комарницький по 1 дол. Всім їм щире спасибі.

УПРАВА ОбВУА — ВІДДІЛ НЮ ЙОРК

В ПЕРШУ БОЛЮЧУ
РІЧНИЦЮ СМЕРТИ
моєї Незабутньої
ДРУЖИНИ

бл. п.

ОЛЕНИ МАТИЯШ

HELEN MATIASH

буде відправлена

СЛУЖБА БОЖА і ПАНАХИДА

ЗА СПОКІЙ ЇЇ ДУШІ

в суботу, 26-го квітня 1969 р. о год. 8:30 ранку

в Українській Католицькій Церкві СВ. ІВАНА ХРЕСТИТЕЛЯ
при Сенфорд евеню в Нюарку, Н. Дж.

Прошу Приятелів і Знайомих Покійної в цей день, спільно зі мною вшанувати Її світлу пам'ять.

Муж — МИХАЙЛО

ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ! — ***З нагоди 75-річчя Українського Народного Союзу*** — ЗАПАМ'ЯТАЙТЕ!

ВІДБУДЕТЬСЯ ПРЕМ'ЄРА ОПЕРИ

„АННА ЯРОСЛАВНА"

АНТОНА РУДНИЦЬКОГО. лібретто ЛЕОНІДА ПОЛТАВИ

(3 ДІЇ, 5 ВІДСЛОН)

З УЧАСТЮ НАЙВИДАТНІШИХ АРТИСТІВ, СИМФОНІЧНОЇ ОРКЕСТРИ, ХОРУ І БАЛЕТУ
(РАЗОМ ПОВЕРХ 120 ВИКОНАВЦІВ!)

НЮ ЙОРК
Субота,
24-го травня 1969 р.
Carnegie Hall
Год. 8-ма вечора

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ
Неділя,
25-го травня 1969 р.
Town Hall
Broad & Race Sts.
Год. 6-та вечора

Режисер і диригент — АНТІН РУДНИЦЬКИЙ

Головні ролі виконують (у порядку виступу):

- ЛЕВ РЕЙНАРОВИЧ
- ГАЛИНА АНДРЕАДІС
- АНДРІЙ ДОБРЯНСЬКИЙ
- ПЕТРО ЗАХАРЧУК
- МАРТА КОКОЛЬСЬКА
- ІВАН ГОШ
- ЄВГЕНІЯ ВАСИЛЕНКО
- ОРИСЯ ГЕВКА
- УКРАЇНСЬКИЙ ХОР „КОБЗАР" і СИМФОНІЧНА ОРКЕСТА
- Асистент режисера — ЗЕНОН ЧАЙКІВСЬКИЙ
- Музична підготова хору — РОКСОЛЯНА ГАРАСИМОВИЧ
- Хореографія — РОМА ПРИЙМА-БОГАЧЕВСЬКА і ЇЇ ШКОЛА
- Костюми — РОЗАЛІЯ КОГУТ і МАРІЯ СОКІЛ-РУДНИЦЬКА
- Оформлення сцени — ВАСИЛЬ ДОРОШЕНКО
- Асистент — СТЕПАН СЕНЕНКО

Білети на прем'єру в НЮ ЙОРКУ в ціні: $6.50, $6.00, $5.00, $3.00 і $2.50 можна набувати:

ГОЛОВНА КАНЦЕЛЯРІЯ УНСОЮЗУ —
81-83 Grand Street, Jersey City, N.J. 07303

АРКА —
48 East 7th Street, New York, N.Y. 10003

СУРМА —
11 East 7th Street, New York, N.Y. 10003

Білети в ціні: $5.00, $4.00, $3.00 і $2.50 можна набувати в передпродажу в: ФІЛЯДЕЛЬФІЇ:

Orion — M. Ducylowych, 4925 Old York Rd., Tel.: GL 5-9586
Kosmos — W. Manko, J. Kuchtyn, 4944 N. Broad St., Tel.: GL 7-5664
Lukasewych, 801 N. 24th St., Tel.: PO 9-9033
Eldorado — M. Bulba, 511 W. Girard Ave., Tel.: PO 3-6818
Mysyshyn, 2300 Margaret St., Tel.: CU 8-6696
Samokish — TRENTON, 1152 Deutz Ave., Tel.: 392-0306
Nowak — CHESTER, 631 Morton Ave., Tel.: TR 2-7271
Zazworsky — ALLENTOWN, 533½ N. Front St., Tel.: 433-5515

СПОРТ

Редагує В. Сохан

„ДЖЕРМАНТАВН" — „ТРИЗУБ II" 1:3

30-го березня „Тризуб II" розіграв чергові змагання за мистецтво 1ої Дивізії Філядельфійської Юнайтед Ліги з дружиною „Джермантавн", здобуваючи дальших дві точки і закріплюючи своє лідерство групи захід. Мимо зимна кілька соток симпатиків приглядалося цим змаганням і ентузіястично оплескували здобуті ворота, яких авторами були В. Яхвяк (2) та Б. Скульський. Досі „Тризуб II" розіграв 14 змагань та здобув 27 точок (54 воріт), а ще осталo 8 змагань, з котрих 6 треба йому виграти, щоб увійти до Мейджор Дивізії. На це наші змагуни вповні собі заслужили. Наші спортові провідники повинні звернути більшу увагу на цих змагунів, бо вони сповняють велику роботу у пропаґанді доброго українського імени.

М. С.

— о —

ПЕРША ПЕРЕМОГА „ЛЕВІВ"

„Леви" — Пеорія 2:0
„Крила" — Словацький СК 2:2
„Тигри" — „Гузірс" 2:2

Чикаґо, 30-го березня. —

— о —

В третім крузі змагань за мистецтво Першої Дивізії місцевої Національної Футбольної Ліґи дружина „Левів" здобула свою першу перемогу над німецькою дружиною Пеорії. При зимній вітряній погоді на грищі Ганзон Парку приглядалося змаганням лише 25 осіб. „Леви" виступили без Вадима Мишалова, його брата Євгена та без нападників Козія і Ліонартовича, але і в цьому складі зуміли здобути заслужену перемогу. Помимо гнітучої переваги „Левів" вислід змагань був скромний, бо всього 2:0. Від вищої поразки врятував німців їхній воротар. „Леви" грали забагато серединою грища, використовуючи замало своїх крилових. Вони могли стріляти в цій зустрічі більше воріт і цим поправити собі мінусове відношення воріт у табелі Першої Дивізії.

Ворота для „Левів" здобули: Руїз на 75-ій хвилині та Шлапак на 87-ій хвилині гри. В дружині „Левів" добре заграли нападники Шлапак і молодий Стефан Мінтянський, помічник Дудка, та оборонці Медина, Компані і Еліяшевський.

Склад „Левів": Міцяк, Медина, Еліяшевський, Дудка, Компані, Гаррісон, Суховерський, Мінтянський Руїз, Шлапак, Стахровський і Лоско.

Сумівські „Крила" несподівано віддали одну точку слабій дружині Словацького СК на їх грищі Мортон Гай Скул на виїзді у Бервин, Ілл. „Крила" грали змагання без Абрам'юка та Курпіти в помочі і без адв. Юліяна Куляса в нападі. Двоє воріт для „Крил" Стрілив Лапка. Після трьох кругів гор Першої Дивізії мають „Крила" одну перемогу і дві нерішені, які склалися на відношення точок 4:2 і воріт 5:4. „Крила" займають в дану пору четверте місце в табелі Першої Дивізії, групі складеної із 12 дружин.

Сумівські „Тигри" віддали суперникам полякам одну цінну точку в перших своїх мистецьких змаганнях Третьої Дивізії Національної Футбольної Ліґи. Кінцевий вислід „Тигрів" із польськими „Гусарами" 2:2.

Петро Головатий

— о —

БРІДЖОВА СЕКЦІЯ „ЧОРНОМОРСЬКОЇ СІЧІ"

Інж. М. Тарапацький і М. Дзядів здобули знов чемпіонат вечора в змаганнях „Дуплікейт Брідж", що відбулися 21-го березня в домівці клюбу. Вони грали в позиції „Схід-Захід", де друге і третє місця здобули пані Л. Лапичак і Л. Рудзінський та інж. А. Лапічак і проф. Е. Федоренко. Переможцями „Північ - Південь" були проф. О. Андрушків і І. Хома, а друге і третє місце здобули інж. В. Шерей і В. Гентіш та пані О. Гентіш і М. Венгринович.

Вислід змагань, що відбувся за системою Мічела при сімох столиках, був такий:

		% точок
1.	інж. М. Тарапацький — М. Дзядів	64.44
2.	проф. О. Андрушків I. Хома	60.00
3.	пані Л. Лапичак — Л. Рудзінський	58.89
4.	інж. В. Шерей — В. Гентіш	56.19
5.	інж. А. Лапичак — проф. Е Федоренко	55.00
6.	пані О. Гентіш — М. Венгринович	51.43
7.	інж. Д. Демедюк — інж. Я. Букачівський	48.33
8.	п-во Миськові	46.67
9.	інж. В. Рудакевич — Я. Ковалишин	45.24
10.	інж. М. Чайківський — І. Пеленський	45.00
11.	інж. В. Цетенко — інж. З. Гловяк	41.67
12.	В. Юркевич — Ст. Хромовський	40.47
13.	проф. Р. Левицький — Івашко	36.67

— о —

Переможці „Схід-Захід", д-р Я. Ляшевич і д-р Роман Кісь, здобули чемпіонат вечора в змаганнях „Дуплікейт Брідж", що відбулися 28 березня в домівці клюбу. Друге і третє місце в тій позиції припало пані О. Гентіш і інж. Ст. Ільницькому (з Торонта) та інж. А. Лапичакові і проф. Е. Федоренкові. Переможцями позиції „Північ-Південь" були В. Гентіш і інж. В. Шерей, а друге і третє місця припали В. Юркевичу і Є. Хромовському та Л. Рудзінському і проф. Р. Левицькому. Змагання розіграно при 6-ох столиках за системою Мічела, а вислід змагань був такий:

		% точок
1.	д-р Я. Ляшевич — д-р Р. Кісь	58.75
2	В. Гентіш — інж. В. Шерей	58.33
3.	В. Юркевич — Ст. Хромовський	55.83
4.	пані О. Гентіш — інж. Ст. Ільницький	54.58
5.	проф. Р. Левицький — Л. Рудзінський	54.18
6.	А. Лапичак — проф. Е. Федоренко	53.33
7.	інж. М. Тарапацький — М. Дзядів	47.91
8.	проф. О. Андрушків — І. Хома	47.08
9.	інж. Д. Демедюк — інж. Я. Букачівський	46.25
10.	пані Л. Лапичак — інж. В. Рудакевич	42.50
11.	п-во Миськові	42.08
12.	І. Пеленський — І. Івашко	39.18

М. Яворський

ВСТУПАЙТЕ В ЧЛЕНИ УНСОЮЗУ!

ВІДКРИЛАСЬ ВИСТАВКА ПАМ'ЯТОК ВИЗВОЛЬНОЇ БОРОТЬБИ

Філядельфія. — У суботу 19 квітня в залі Українського Спортового Осередку „Тризуб" відкрилась Виставка пам'яток Визвольної Боротьби, заходами Комітету Комбатантських Організацій міста, під патронатом Відділу УККА. Виставка присвячена 50-літтю проголошення Акту Соборности незалежної України, 30-літтю незалежности Карпатської України, 25-літтю особливо запеклих боїв УПА на Перемищині і Стрийщині та 25-літтю бою І Дивізії УНА під Бродами. На Виставці показані пам'ятки з Визвольної Боротьби, відзнаки, прапори, речі, мапи, також картини українських баталістів, світлини, видання тощо. Виставка триватиме до 27 квітня.

Розшуки

Мама ІРИНА СМОЛІЙ, з дому Волощак, зі с. Мшанець, пов. Старий Самбір і 5 сестер, шукують сина і брата

ГРИЦЯ СМОЛІЯ

який правдоподібно є тепер в шпиталі в Менчестер, Н. Гем. Дуже просимо українців доброї волі в Менчестері, головно родину Стецькович, які знали його особисто, повідомити про його долю маму на адресу:
УССР
Івано-Франківська обл.
м. Долина
вул. Хмельницького 70
Ірина Смолій Василівна
або писати до:
Яків Удич
P.O. Box 1067
Phoenix, Ariz. 85001

ПОСТЕРНЯКА ГРИГОРІЯ

з села Порічче, пов. Городок, пошукує наймолодший брат Василь. Хто знає про нього, або він сам, прошу писати на адресу:
M. Stocko
965 Sanford Avenue
Irvington, N.J. 07111
Інші українські часописи проситься про передрук.

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

П'ЯТНИЦЯ, 25-го КВІТНЯ 1969 р.

АСТОРІЯ, Н. Й. Місячні збори Б-ва св. о. Миколая — 5 Відд. о год. 7-ій веч. у власній домівці при 37-09 — 31 Авеню. Проситься всіх чл. прибути на збори. — А. Малан, предс., М. Хоманчук, секр.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Місячні збори Укр. Допом. Т-ва Дністер — 361 Відд. о год. 7:30 веч. у власній домівці при 119 Ave. "A". На порядку деннім: фінансові, організаційні та біжучі справи. Присутність чл. дуже побажана. Рівнож проситься членів вплачувати залеглі вкладки. — П. Кучма, предс., В. Яськів, секр.

СУБОТА, 26-го КВІТНЯ 1969 р.

НЮ ЙОРК, Н. Й. Збори Т-ва Зоря — 69 Відд. о год. 7-ій веч. в домівці під ч. 33 East 7th St. Проситься прибути і вирівняти чл. вкладки. — Управа Відділу.

НЕДІЛЯ, 27-го КВІТНЯ 1969 р.

ТРЕНТОН, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Запор. Січ — 245 Відд. о год. 2-ій по пол. в залі Укр. Правосл. Парафії св. Тройці при 824 Adelin Street. Проситься чл. прибути. — М. Мартиненко, секретар.

ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ

НАТАЛІЯ ЛЕМЕЩУК, довголітня членка 368 Відд. ім. М. Лисенка УНС в Маямі, Флор., померла 25 березня 1969 р., після тяжкої недуги. Покійна нар. в с. Сухівці, пов. Збараж, Україна. До Відділу вступила 1939 р. Полишила у смутку чоловіка Петра, 2 зам. доні, 3 внуків і сестру.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Подубинський, секр

СТЕФАН ТКАЧ, довголітній член 156 Відд. УНС в Честер, Па., помер 16 березня 1969 р. по довгій, тяжкій хворобі на 79-му р. життя. Покійний нар. в с. Лобізва, пов. Лісько, Україна. Похоронні відправи довершив о. Омелян Мицик, парох укр. Правосл. церкви.

Вічна Йому Пам'ять!

В. Новак, секр.

КАТЕРИНА МЕЛЬНИК, членка 253 Відд. УНС в Лудлов, Масс., померла 9-го березня 1969 р. по довгій і тяжкій недузі на 79-му р. життя. Покійна походила з с. Дусанів, пов. Перемишляни, Зах. Україна. Полишила в смутку дочку Марію, 4 синів: Миколу, Василя, Михайла і Федора, 3 сестри в Україні, внуків в Америці і правнуків в Україні. Похоронні відправи довершив о. Н. Дереш, парох Церкви св. ап. Петра і Павла в Лудлов.

Вічна Їй Пам'ять!

В. Фіцик, секр

ЗАХАРКІВ МИКОЛА, член 327 Відд. УНС в Гемстеді, Л. Ай., був. УСС, помер 29 березня 1969 р., проживши 69 літ. Покійний походив зі села Заланова, пов. Рогатин, Україна. Полишив у смутку дружину Галину й сина Василя.

Вічна Йому Пам'ять!

А. Копистянський, секр.

Д-р СТЕФАН КРИВОКУЛЬСЬКИЙ, член Б-ва св. Стефана — 221 Відд. УНС в Шикаґо, Ілл., помер на 70 р. життя, 1 квітня 1969 р. Покійний нар. в м. Угнів, пов. Рава Руська, Україна. Залишив у смутку сестру Ольгу і 2 сестрінків. Похорон відбувся 5 квітня 1969 р. з Укр. Кат. Церкви св. Володимира і Ольги, а Тлінні Останки поховано на цвинтарі св. о. Миколая.

Вічна Йому Пам'ять!

Т. Шпікула, секр.

ІРИНА МАЛАНЧУК, з роду ЛІСІКЕВИЧ, членка 346-го Відд. УНС „Львів" в Клівленді, Огайо, померла 21-го березня 1969 р. Нар. 16-го грудня 1915 р. у Відні, Австрія, жила у Львові, Україна. До ЗСА прибула по 2-ій Світовій Війні. Зразкова членка спортового Відділу „Львів" від початку його заснования. Залишила в смутку мужа мгр. Степана, відомого спортового і пластового діяча, сина Богдана з дружиною, внучку, тещу, брата й братову з доньками. Похорон відбувся 24-го березня 1969 р. з пох. заведення до укр. кат. церкви св. ап. Петра й Павла в Клівленді, Огайо, на параіяльний цвинтар на Пармі, при участи рідні, приятелів і членів Відділу.

Вічна Їй Пам'ять!

Управа

Розшуки

ІВАН ШУРАН
пошукує друзів з Українського Гуртка з Haniechen, Німеччина. Рівнож пошукує друзів зі сіл: Доброміркa, Лубянки й Чагарі Збаражські.
Іван Шуран
6851 Piedmont
Detroit, Mich. 48228

ТАРЗАН, Ч. 6168. Подорож продовжується.

Приємно вийти з такої халепи! Вони ось-ось були б вхопили нас.

І як ти зробив це, Тарзане! Я вже втратив надію. Ми ж не мали відповідної зброї.

Чи можу взяти керму, Тарзане?

Радше я перейму її, Іто. Перед нами пороги — це може бути небезпечно,